

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Quæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindelicorum, 1729

VD18 80376800

17 An lex pœnalis obliget, effectu, extra territorium secuto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

QVÆSTIO XVII.

An lex pœnalis obliget, effectu prohibito extra territorium fecuto.

C A S V S.

EPISCOPVS quidam, excommunicationem tulerat contra hominidas. Accidit autem, ut homo facinorosus, in finibus Diœcesis existens, inimicum suum extra Diœcесim existentem, sclopo occiderit, & alium adhuc in Diœcеси existentem, ense tam grauiter vulnerauerit, ut patiens post diebus, extra Diœcесim mortuus sit. Quæritur; an, & quot excommunicationes incurrerit homo ille.

SVMMARIVM.

- 2 Occidens extra Territorium existentem, incurrire videtur censuras.
- 3 Si ipse sit in Territorio.
- 4 Homicidium fuit inchoatum in Territorio.
- 5 Illas incurrit lethaliter vulnerando.
- 6 Et Monasterium exemptum ingrediendo.
- 7 Ratione homicidij, censuram non incurrit.
- 8 Non commisit delictum sub censura prohibitum.
- 9 Sicut incurrisset, occidens in Ecclesia existentem.
- 10 Secus autem occidendo extra illam existentem.
- 11 Lethaliter vulnerans, censuram incurrit.
- 12 Ponit totum delictum in Territorio.
- 13 Tota malitia homicidij, consistit in vulneratione lethali.
- 14 Delictum, censetur commissum, ubi est terminus actionis.
- 15 Ad censuram sufficit delictum inchoatum, quando ipsa inchoatio principaliiter prohibetur.
- 17 Cum Tritici extractio, prohibetur, prohibetur actus, qui sit in Territorio.

- 18 Lethaliter vulnerans, in eo Territorio conteniri potest.
- 19 Dummodo delictum sit in Territorio commissum, semper incurritur censura.
- 20 Sicut, quando imponitur propter delictum præteritum.
- 21 Fideles censuris Pontificijs, ubique ligantur.
- 22 Sola delicti inchoatio prohiberi potest.
- 23 Debitor, citari potest in Territorio, in quo debita contraxit.

RATIONES DVBITANDI.

ALia difficultas circa modum obligandi legis pœnalis est; an obliget, quando effectus prohibitus, sequitur extra Territorium Legislatoris. Aliqui enim putant obligare, & consequenter Virum facinorosum excommunicationem contraxisse, inimicum suum, quamvis extra Diœcесim existentem, occidendo. *Armilla v. excomm. n. 3. Nauar. cap. 27. n. 6. Paludanus disp. 19. quest. 2. ar. 3. Manual. Prelat. quest. 3. arr. 8. concl. 3. Sylvest. v. excomm. 2. n. 15. Rodrigu. tom. 2. qu. 59. art. 1.*

Primo

3 Primò; Quia, quamvis eius inimicus, esset extra Diœcesim, ipse tamen erat in Diœcesi. Delictum autem ibi dicitur commissum, vbi est delinquens; cum enim sit eius actio, ab illo separari non potest. Cum ergo delinquens supponatur fuisse in Diœcesi, in quā homicidium erat sub excommunicatione prohibitum, etiam delictum in eadem Diœcesi censetur commissum, & consequenter excommunicationis poena contracta.

4 Secundò; Quia, etiam si concederetur, homicidium non fuisse consummatum in Diœcesi, certum est tamen, ibi saltem fuisse inchoatum. Hoc autem sufficit ad excommunicationis poenam contrahendam; in l. enim prima C. vbi de criminis agi oportet: aperte decernitur; delinquentem, qui in uno loco delictum inchoauit, & in alio compleuit, utriusque territorij Superiori subiici, & ab utroque posse puniri. Cum ergo Vir facinorosus, homicidium in Diœcesi, vbi sub excommunicatione erat vetitum, saltem inchoauerit, censuram tali delicto impositam contraxit,

5 Tertiò; Quia, si in excommunicationem non incidisset, occidendo extra Diœcesim existentem; neque illam incurrisset lethaliter vulnerando existentem in Diœcesi; cum enim supponatur, mortuus esse extra Diœcesim; sicut inimicus occisus; sequitur, utrumque delictum æquè esse inchoatum in Diœcesi, & extra illam consummatum. Ergo, si propter primum delictum, excommunicationem non incurrit, neque illam incurrit propter secundum, quod tamen est contra communem sensum Doctorum.

Quartò; Quia, si Vir facinorosus ex communicationem non contraxisset occidendo extra Diœcesim existentem, quia delictum non consummavit in Diœcesi, neque illam incurreret, qui contra statutum Episcopi sub excommunicatione prohibentis ingressum in Monasteria Monialium, Monasterium exemptum ingredieretur; Delictum enim consummaret in loco exempto. Similiter neque excommunicationem incurreret, qui contra statutum Episcopi sub excommunicatione prohibentis tritici extractionem extra Diœcesim, illud extraheret; Extractio enim, licet inchoetur in territorio, extra territorium tamen completur, ac consummatur. Consequens autem ab omnibus communiter negatur.

RESOLVTIO I.

Respondet tamen primò; Virum facinorosum, ratione primi delicti, seu homicidij, excommunicationem non incurrisse. *Suar. disp. 5. sect. 4. num. 9. Filliat. tract. 11. cap. 5. quest. 9. Reginald. lib. 9. num. 146. Vafq. tr. de excom. dis. 12. num. 21. Salas d. 14. sect. 7. num. 79. Azor. par. 1. lib. 5. cap. 25. quest. 4. Aula par. 2. cap. 3. disp. 2. dub. 5. & alij apud istos.*

Primò; Quia nemo incurrit censuram, nisi committat delictum sub censurâ prohibitum; Vir autem facinorosus, non commisit delictum in territorio sub excommunicatione prohibitum; Hoc enim, est homicidium, siue actus consummatus, & completus, & quidem cum effectu; nam cum versemur in materia odiosa, verba strictè accipienda sunt, ideoque cum effectu; Homicidium autem, non fuit

con-

consummatum, & completum in territorio, sed extra, & in territorio sicut solum inchoatum.

9 Secundò; Quia qui existens extra Ecclesiam, iacit sagittam intra Ecclesiam, ibique hominem existentem occidit, incurrit censuram latam contra occidentes in Ecclesia. Ergo è contra, qui existens in Diœcesi, iacit sagittam extra Diœcesim, ibique hominem existentem occidit, non incurrit censuram latam contra homicidas; ideo enim in primo casu, incurritur censura, quia homicidium completur in Ecclesia, licet sit inchoatum extra Ecclesiam; sed etiam, in secundo casu, homicidium completur extra Diœcesim, licet fuerit inchoatum in Diœcesi. Ergo in secundo casu non incurritur censura.

10 Tertiò; Quia, qui existens in Ecclesia, iacit sagittam extra Ecclesiam, ibique hominem existentem occidit, non committit sacrilegium; è contra vero illud committit, si existens extra Ecclesiam iaciat sagittam intra Ecclesiam, ibique existentem occidat. Ergo eodem modo, qui existens in territorio iacit sagittam, vel tormentum igneum explodit, & occidit existentem extra territorium, non incurrit excommunicationem in illâ Diœcesi contra homicidas latam; è contra vero illam incurrit, si sit subditus, & extra territorium existens, tormentum igneum explodens, existentem in territorio occidat; non minus enim ad incurriendam censuram requiritur actus externus consummatus, & completus, quam ad sacrilegium committendum.

RESOLVTIO II.

R Esondetur secundo; Virum facinorum, ratione secundi delicti, excom-

R. P. Beati Lib. II.

municationem contra Homicidas latam incurrisse. *Suar. disp. 5. sect. 4. num. 10. Filiae. tract. 11. cap. 5. num. 151. Salas de legib. disp. 14. f. 5. num. 73. Bonac. d. 1. de cens. qu. 1. pun. 11. num. 12. Aula par. 2. cap. 3. disp. 2. dub. 5.* & alij communiter.

Primò; Quia, quamvis lethaliter Vulneratus, supponatur mortuus extra Diœcesim, accepit tamen vulnus lethale in Diœcesi. Vulnus autem lethale censetur moraliter homicidium, & delictum consummatum, quo ad actionem externam, licet non quo ad ultimum effectum; nulla enim alia actio externa requiritur ad homicidium, sed solum est expectandum, ut sequatur effectus, quem per accidens est, sequi potius in uno territorio quam in alio. Cum ergo delictum supponatur completum, ac consummatum in territorio, sequitur quod delinquens, pœnam excommunicationis incurrit. Non prius tamen, quam sequitur fuerit mors Vulnerati; quia homicidium, cum intelligendum sit cum effectu, essentialiter, præter vulnerationem lethalem, dicit etiam mortem sequutam; Unde; si mors aut naturaliter, aut etiam supernaturaliter fuisset impedita, Delinquens excommunicationem non incurrit.

Secundò; Quia tota malitia homicidij 13 consistit in vulneratione lethali. Cum ergo Delinquens, lethaliter vulnerauerit existentem in territorio, totam malitiam homicidij posuit in territorio, ideoque excommunicationem homicidis impositam merito incurrit; haec enim, est imposta propter malitiam homicidij, siue propter homicidium, quatenus est delictum; est autem delictum formaliter solum per lethalem vulnerationem.

O

OB-

OBIECTIONVM SOLVTIO.

14 Ad rationes autem in contrarium respondetur. Ad primam; negatur, delictum censeri semper commissum in loco, vbi est Delinquens; Licet enim delictum, quando est actio aliqua immanens; (ut si Clericus se ipsum percuteret;) sit in eodem loco, in quo est Delinquens, quia in ipso Delinquentे recipitur; quando tamen est actio transiens, cum recipiatur, non in ipso Delinquentе, sed in termino ipsius actionis, consequenter, est, non vbi est Delinquens, sed vbi est terminus actionis, & delicti.

15 Ad secundam; Negatur, ad excommunicationem contrahendam sufficere delictum inchoatum. Quando enim sub censurā, simpliciter prohibetur delictum; censetur prohiberi non delictum inchoatum, sed consummatum, cum verba stricte, & cum effectu sint intelligenda, eo quod versemur in materia odiosa. Quamuis autem delicta, iure Ciuii vetita, subijciuntur, & Superiori loci, in quo delictum est inchoatum, & illius, in quo est consummatum, quia ius Ciuale ita decreuit; hinc tamen arguere non licet; quod idem accidat etiam in delictis ab Ecclesiа vetitis sub censurā, Ecclesia enim nullibi hoc statuit; Vnde attendendum est territorium, vbi delictum sub censurā prohibitum consummatur, quia ibi solum incurritur pœna statuta.

16 Ad tertiam respondetur; Esse evidenter disparitatem, vbi enim vulnus lethale infligitur, ibi committitur tota malitia homicidij, vbi autem scelopus exploditur, sicut non ponitur vulneratio lethalis, ita non ponitur tota malitia homicidij. Sic

qui Virginem extra territorium violenter trahit, ibique deinde eam cognoscit, illam trahendo extra territorium, non ponit in territorio totam malitiam stupri; imo, si eam extra territorium non cognosceret, neque stuprum committeret; Vnde, si excommunicatio esset imposita stupro, trahens Virginem extra territorium, illam non incurriteret, quia trahendo præcisè, stuprum non commisisset. At qui in territorio vulnus lethale inflixit, in territorio homicidium commisit, quia in territorio totam eius malitiam posuit.

Ad quartam respondetur; Cum sub excommunicatione prohibetur ingressus in Monasteria Monialium; extractio tritici extra territorium; & similes actiones, quæ physicè complentur, ac terminantur extra territorium Prohibentis; censeri prohibitum, non actum consummatum, sed illum actum, qui ultimo fit in territorio; Episcopus enim, cum prohibere non possit nisi delicta, quæ intra territorium committuntur, eo ipso quod prohibet actum, qui compleri physicè non potest nisi extra territorium, censetur illum prohibere solum, quatenus fieri potest in territorio; sic enim limites sua potestatis non excedit, & alius de delictum sic prohibitum, habere videtur malitiam sufficientem ad tales prohibitionem, & censuram contrahendam: Adde, quod delictum dici etiam potest moraliter consummatum in territorio, quia illa actio consummatur, vel in ipso termino territorij, vel immediatè post illum.

COROLLARIA.

Colligitur ex dictis primò; ex hoc etiam inferri, quod vulneratio lethalis continet totam malitiam homicidij, quia lethaliter aliquem Vulnerans, conueniri potest

potest in eo territorio, in quo illum vulnerauit, & in illo puniri, non vero in eo, in quo Vulneratus, est mortuus; In hoc enim, est positus solus effectus vulnerationis lethalis, qui nullam includit in suo concepitu malitiam, aut delictum, sed illam supponit totam famam positam per lethalem vulnerationem.

19 Secundo; Dummodo delictum in territorio committatur, semper incurri censuram tali delicto impositam, siue deinde Delinquens sit in territorio, in quo delictum commisit, siue sit extra; Ad censuram enim incurrendam non requiritur, quod Persona delinquens sit in territorio, in quo deliquerit, sed satis est, si ipsum delictum in territorio ponatur, ac consummetur. Hinc excommunicationem incurrit Clericus, qui ad Synodum à suo Episcopo, per statutum generale, sub pena excommunicationis vocatus, illi, tempore debito, non assistit; & Beneficiarius, vel Canonicus, qui simili statuto, vocatus ad residendum, non residet; quia censentur delictum omissionis assistentiae Synodo, vel residentiae, committere in territorio Episcopi statuentis; ibi enim delictum comanitti censetur, vbi actus præceptus erat ponendus, l. Qui non facit, ff. De reg. iuris. Cum ergo assistentia, & residentia ponenda essent in territorio Episcopi statuentis, sequitur, delictum in eodem territorio censeri commissum, ideoque pena imposita esse subiectum: Hæc autem generalia statutorum, siue præceptorum, ferri consuerunt non solum à Superioribus Ecclesiasticis, sed etiam à Laicis; vt quando omnibus Subditis sub pena confiscationis omnium bonorum præcipitur, vt in-

tra certum tempus se præsentent in Aula; quod præceptum, quando fit propter bonum commune, & ex iusta causa, non est cur validum non sit, & non liget.

Tertiò; Incurri censuram, quando lata 20 est propter delictum præteritum, patratum eo tempore, quo delinquens erat subditus Superioris, qui tulit censuram; quamuis delinquens extra territorium existat; Immo etiam si illius Superioris desinat esse subditus. Si enim Episcopus sub excommunicatione præcipiat, vt, qui tale furtum commisit, intra mensem restituat, & Titius furtum illud commisit; si hic intra mensem non restituat, quamuis ante finem mensis mutet domicilium, adhuc non restituendo, excommunicatione ligabitur, quia, quamvis per mutationem domicilij desinat esse simpliciter subditus Episcopi præcipientis ratione domicilij; remanet tamen adhuc illi subditus secundum quid, ratione delicti in eius territorio commissi; ideoque ibi conueniri potest, & consequenter etiam excommunicari, nisi restituat, ex c. fin. de foro compet. Suarez. disp. 3. sed. 5. num. 5.

Quarto; Quemlibet Fidelem, vbi cumque existat, ligari censuris à Summo Pontifice generaliter, & non pro aliquo tantum loco latissimis; quia Fidelis vbi cumque delinquat, dicitur delinquere in territorio Summi Pontificis; Summus enim Pontifex territorium particulare non habet, sed eius territorium, est totus mundus, Coninch. disp. 13. d. 7. num. 49.

Quinto; Posse Episcopum sub excommunicatione prohibere, non solum delictum, quod consummatur in proprio ter-

O 2 rito-

titorio, sed etiam, quod in proprio territo-
rio solum inchoatur, & perficitur in alieno;
Sicut enim principaliter prohibere potest
delictum consummatum, ita principaliter
prohibere potest inchoationem delicti;
immo etiam eius attestationem. Atque
ita de facto contingit, cum prohibetur ac-
cessus ad monasteria Monialium in ordine
ad colloquendum cum ipsis, vel manda-
tum de homicidio, &c. in quibus casibus
Episcopus, non solum punire potest deli-
ctum pœna excommunicationis, sed etiam
renun citare, conuenire, ac pœna iudiciali
punire, quamvis in alieno territorio ex-
istat; ratione enim delicti, est eius subdi-
tus actualis. *Aula par. 2. c. 3. disp. 4. d. 2.*
concl. 2.

23 Sexto ; Posse aliquem, qui in sua Diœcesi,
vel territorio, debita reliquit, quam-

uis existat in aliena Diœcesi, citari ad eæ
soluenda; immo etiam excommunicari,
si non soluat; Quia, ratione debiti, est
actualiter Subditus illius territorij, & debi-
tum non soluendo, censetur delictum com-
mittere in ipso territorio; ibi enim cen-
setur committi delictum, vbi quis illud
vitare tenebatur, *i. Qui non facit, ff. De reg.*
iuris, & cap. 1. de usuris in 6. Similiter potest
quis, quamvis existens in aliena Diœcesi, in
propria citari, ratione contractus ibi cele-
brati, quia ratione contractus est subditus
illius Diœcesis; Vnde in eo solum casu vi-
detur Delinquens puniri non posse, quan-
do non solum ipse, sed etiam res, circa quam
deliquerit, & delictum ipsum sunt totaliter
extra territorium; tunc enim solum vide-
tur habere locum, *cap. VI animarum, de con-*
stitutionibus in 6. Aula loc. cit. concl. 6.

Q V A E S T I O X V I I I .

*An Lex pœnalis obliget ad pœnam ante
Iudicis sententiam.*

C A S V S .

¹ **T**ITIVS ad Episcopatum Cantuariensem electus, distulit consecra-
tionem ad annum; *In Tridentino autem sess. 23. 2. reform.* ha-
betur; quod, si Episcopus consecrationem intra tres menses non suscep-
tit, ad fructuum perceptorum restitutionem teneatur; si verò intra totidem
menses postea id facere neglexerit, Ecclesia ipso iure sit priuatus.
Quæritur; Vtrum Ecclesiam deserere teneatur.

S V M M A R I V M .

- 2 Episcopus tempore à Tridentino presixo
non consecratus videtur teneri Ecclesiam
deserere.
- 3 Sicut, si esset excommunicatus teneretur à
Fidelium communione abstinere.

⁴ Priuatio Ecclesie, videtur pœna condicio-
nalis.

⁵ Sicut priuatio fructuum.

⁶ Princeps obligare potest ad pœnam statim
incurrentiam.

⁷ Pœna,